

John Henry Newman

Nagypéntek. Elmélkedések és imádságok

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

John Henry Newman
Nagypéntek. Elmélkedések és imádságok

Fordította
Szunyogh X. Ferenc O.S.B.

Rendfőnöki engedéllyel.

Nihil obstat.
Carolus Szitkey
S. S. censor dioecesanus.

Imprimatur. No. 766/1944.
Vacii, die 7. a Februarii 1944.
† Josephus
Episcopus Vaciensis.

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1944-ban jelent meg a Szalézi Művek *Lelkiélet Kiskönyvei* sorozatának 58. köteteként a Don Bosco Nyomdában, Rákospalotán.

A könyvet Kreschka Károly vitte számítógépbe.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Előszó.....	4
Első rész: Tizenkét elmélkedés és könyörgés.....	5
1. Jézus, Isten Báránya.....	5
2. Jézus, Dávid fia.....	5
3. Jézus, a kegyelem Ura.....	6
4. Jézus, hitünk kezdete és befejezője.....	7
5. Jézus, a seregek Ura.....	8
6. Jézus, az Egyszülött Fiú.....	9
7. Jézus, az örök Király.....	9
8. Jézus az új teremtés kezdete	10
9. Jézus a lelkek szeretője	11
10. Jézus a mi vezetőnk és oltalmazónk	12
11. Jézus, Szűz Máriának fia.....	12
12. Jézus a mi mindennapi áldozatunk	13
Második rész: Különböző imádságok.....	15
Imádság a szenvedő Megváltóhoz	15
Imádság Jézus Krisztus szentseges Szívéhez.....	15
Imádság az elköltözött krisztusi hívőkért	15
Litánia Jézus szenvedéséről	16
Bűnbánati litánia	18
Rövid elmélkedések a szent keresztútról	19
Litánia Szűz Mária hét fájdmáról.....	23
A feltámadás litániája	24

Előszó

A XIX. század legnagyobb szellemei közé tartozik Newman John Henry (1801–1890). Igaza van Karrernek, mikor azt mondja, hogy ennek a nagy konvertitának az életét megírni annyit jelent, mint jeremiádot sírni. Minket most nem is érdekelnek a külső adatok, mikor lelkének imádságos mélységéből készülünk három kis gyűjteményt kiadni.

Az első a nagypéntekre írt elmékedései és imádságai. Az előbbiben megcsodálhattuk tudását, mely a Szentírásban és az apostoli atyák meg szentatyák írásaiban találja gyökerét. Az utóbbiban pedig szíve melege tárul elénk, és nem tudjuk, mi teszi vonzóbbá: nagy tudása-e vagy imádságos lelke.

Bizonyos, hogy bár a modern idők harcos főpapja volt, lelki élete a legteljesebb rokonságot mutatja ez első 12–14 század imádkozóival. Csak ezt a kettős ritmust figyeljük meg, amely oly rokon az ősi meditációval, ahogy azt például a tiszta szellemű szentbenedeki aszkézis is megőrizte. Az egyik ütem: rövid elmerülés ésszel az igazságban (*consideratio*), a másik: szívszárnyaló felemelkedés az áhítat világába (*oratio*). (Részletesebben ismertetjük ezt most megjelenő könyvünkben: *Szent Benedek imádsága: A lelkiélet ősi gyakorlatai a bencés hagyomány szerint.*)

Reméljük, hogy ezek az elmékedések és imádságok segítenek ennek a nagy és szent napnak imádságos megszentelésében.

Budapesten, 1944. Epifánia ünnepén.

Szunyogh X. Ferenc O. S. B.

Első rész: Tizenkét elmélkedés és könyörgés

1. Jézus, Isten Báránya

a) Íme: az Isten Báránya! Íme: ki elveszi a világ bűneit! Így szólt a szent Keresztelő, amikor meglátta közeledni a mi Urunkat, Üdvözítőnket. Ezekkel a szavakkal megadta az Úrnak azt a címet, mely Néki kezdet óta járt. Már az igazi Ábel azzal vallotta meg Beléje vetett hitét, hogy nyájának zsengejét Néki áldozta. Ábrahám Izsák fia helyett, akit Isten megkímélt, egy kost adott áldozatul. Az izraeliták kötelesek voltak évenként Húsvét idején egy bárányt áldozni, – egyet minden család részéről, még pedig hibanélküli bárányt – azt egészen meg kellett enniük, csak a vérének nem vették magukhoz, mert azt oltalmul házuk ajtajára hintették. Izaiás próféta hasonló képet használ az Üdvözítőről: „Mint a bárányt vezetik a vágóhídra, és elnémul, mint a bárány nyírója előtt.” (53,7) És mindezt azért, mert „öt sebesítették meg a mi gonoszságainkért és a mi bűneinkért ölték meg őt;... és mi az ő sebei által gyógyultunk meg.” (53,7) Hasonlóképpen szól Szent János evangélista is az Apokalipszis látomásaiban: „És láttam ... és néztem a bárányt, ki olyan volt, mint a megöletett”; s aztán láttam minden felől a boldogokat térdre hullani a Bárány előtt... és új éneket énekeltek, mondván: Téged ölték meg és te vásároltál meg minket Isten számára véreddel, minden nemzedékből és népből és fajból és nemzetből... Méltó a Bárány, ki megöletett, hogy övé legyen a hatalom és az istenség, a bölcsesség és az erő, a tisztelet és a dicsőség, meg a jutalom.” (Jel 5,6–12)

Ez a Bárány Jézus Krisztus, aki mikor a sötétség, a bűn és a nyomor nehezedett a földre, leszállt az égből, felvette a mi emberi természetünket és a kereszt fáján drága vérének ontotta minden emberért.

b) Imádkozzunk a pogányok megtéréséért.

Urunk Jézus Krisztus, az egész világ Királya, Te vagy a népek reménye és várakozása, Te megvásároltál minden embert a magad számára, drága véred árán! Tekints kegyesen a földkerekség minden népére és add meg nekik igazságod megismerését. Gondolj, Uram, keserű szenvedéseidre, melyet az áruláskor, az elítéléskor és keresztalálodkor testedben-lelkedben kiállottál és könyörülj meg minden lelken. Lásd, Uram, hogy az emberiségnek csak egy része hallotta nevedet, csak egy része imád téged hitben, – ezrek és százezrek, keleten és nyugaton, dél forróságában és észak fagyában távoznak el minden órában az életből, hogy átmenjenek az örökkévalóságba. Ne feledd el szeretett Istenünk és Urunk, hogy nevednek szegénye és ellenségeidnek öröme, amikor új áldozatok süllyednek el a pokol mélységébe és ott maradnak mindörökkön örökre. Engedd, hogy irgalmad uralkodjék. Hallgass szentjeid kérésére. Engedd, hogy megindítson Édesanyád és ne legyen hiábavaló a te Jegyesednek, az Anyaszentegyháznak imádsága. Ne büntesd a szegény pogányokat bűnük sokasága szerint, hanem keresd fel sietve a földet és add meg minden embernek, hogy Téged megismerjenek, Benned higgyenek és Neked szolgáljanak, mert Te vagy a mi menedékünk, életünk és feltámadásunk, ki az Atyával és Szentlélekkel élsz és uralkodol mint Isten öröktől fogva örökké.

2. Jézus, Dávid fia

a) üdvözítőnk egyszer megkérdezte a farizeusokat: „Mit gondoltok ti Krisztusról? Vajon: kinek fia ő?” Azok pedig feleltek: „Dávid fia.” Mert Izaiás próféta előre megmondotta: „Virág fakad Jessze törzsökéből”; – Jessze Dávidnak, a zsidók királyának volt az atyja – az

ág pedig vagy a virág a Boldogságos Szűz jelképe; „Vessző sarjad Jessze törzsökéből és virág nyílik az ő gyökeréből”; (Iz 11,1) a virág pedig, mely e törzsből fakad és ez ágon virágzik, a mi Urunk, a Boldogságos Szűz Mária Fia. „És az Úr lelke lesz fölötte.” (uo. 2) Valóban a keresztelés alkalmával a Jordán partján le is szállt a Szentlélek őreá! Jeremiásnál pedig ez van: „Íme, eljönnek a napok és én Dávidból igaz sarjat ébresztek és király fog uralkodni, bölcs lesz ő, igazságot és jogot gyakorol a földön. Azokban a napokban megszabadul Juda... És annak, akit adni fogok, ez lesz a neve: Úr, a mi Igazságunk.” (Jer 23,5.6) Ezért mondták a zsidók, amikor arról vitatkoztak, hogy vajon a mi Urunk és Üdvözítőnk-e a Messiás: „Nem mondja-e az Írás, hogy Krisztusnak Dávid nemzedékéből kell származnia?” (Jn 7,42)

A zsidók kitüntetése volt, hogy az ígért Megváltó, Krisztus, a Fölkent, az egész emberi nem áldozata és kiengesztelése, a hatalmas Szabadító, az ő népükből és az ő földjükből kell, hogy származzék. De borzasztó kimondani is, hogy amikor eljött, kítaszították és a halálra adták Őt. „Övéi közé jött és övéi nem fogadták őt be.” (Jn 1,11) És amint azok eltaszították Őt, most így vetette el Ő azokat. Azok halálra adták Őt és most Ő adta át azokat ellenségeiknek hatalmába, akik Jeruzsálem szent városát szertedúlták; kiűzettek hazájukból, hontalanná váltak és bolyongókká lettek attól az időtől kezdve.

b) Imádkozunk a zsidó népért, hogy visszatérjenek Urukhoz Istenükhöz, akit keresztrefeszítettek.

Te Ábrahám ivadéka és Dávid Fia, Izrael házának Istene és vezére, Te Mózesnek égő csipkebokorban jelentél meg és Sina hegyén törvényedet adtad át neki! Te vagy Dávid kulcsa és Izrael házának kormánypálcája! Ha Te kinyitasz valamit, azt senki be nem zárja, és ha bezársz, senki ki nem nyitja. Ne keresd, Uram, az atyák bűnét gyermekeikben, ne haragudj mindörökké, hanem kíméld meg a szegény népet, mely egykor oly nagy volt szemedben és most oly mélyre lesüllyedt. Ne gondold többé a régi papokra és írástudókra, a farizeusokra és szaduceusokra, feledd el Annást és Kaifást, Judást és az esztelen tömeget, mely egykor azt kiáltotta: „Keresztre vele!” Haragodban is gondold irgalmasságodra. Bocsásd meg nekik nyakasságukat és megátalkodottságukat, vakságukat a lelki dolgok iránt és szeretetüket ezen világ és annak élvezetei iránt. Illesd meg szívüket és add meg nekik az igaz hitnek és a bűnbánatnak szellemét. Könyörülj meg, Jézus, testvéreiden, Édesanyádnak, Szent Józsefnek, apostolaidnak, Szent Pálnak, az Ószövetség igazainak, Ábrahámnak, Mózesnek, Sámuelnek és Dávidnak honfitársain. Uram, hallgass meg minket! Istenünk, légy irántuk kegyelmes! Uram, figyelj és cselekedj; (Dán 9,19) ne késlekedjél tovább, önmagad miatt, én Istenem, mert egykor elismerik majd nevedet Jeruzsálem városában és egész néped között.

3. Jézus, a kegyelem Ura

a) Mikor a mi Urunk Jézus Krisztust saját honfitársai, a zsidók kítaszították és elvetették, akkor más népeket hívott meg helyükbe. Ezért teszi hozzá az evangélista ezekhez a szavakhoz: „Övéi közé jött és övéi őt be nem fogadták”, még a következőket: „Akik azonban befogadták őt, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek, azoknak, kik hisznek az ő nevében, kik nem a vérből és a test akaratából és nem a férfi akaratából, hanem Istenből születtek.” Ez azt jelenti, hogy minden embernek, aki benne hisz, bármilyen nemzetségből és országból származott is, megadta, hogy gyermeke lehessen, megadta nekik a hit ajándékát és a mennyország ígértét. A zsidókat figyelmeztette, mielőtt még a kegyelem ideje számukra elmúlt volna. Megmondta nekik: „Kijelentem nektek, hogy az Isten országát elveszik tőletek és oly népnek adják, mely gyümölcsét megtermi.” (Mt 21,43) Ezért Szent Pál, az ő nagy apostola, még ruháit is kirázta, amikor látta, hogy a zsidók hallani sem akarnak Krisztusról, hanem ellene mondanak és káromolják Őt. Azt mondotta: „A ti véretek fejeteken; én tiszta vagyok s e naptól a pogányokhoz megyek.” (ApCsel 18,6) És amint Isten eltaszította a zsidókat, kiválasztott népét, úgy fog Ő eltaszítani minden más népet, ha az elveti Őt. Mert

ugyanaz a Szent Pál mondja: „Mert ha némelyek az ágakból (azaz a zsidókból) letörettek, te pedig (egy más nemzetnek gyermeke) vadolajfa lévén, azokba beoltattál és részessé lettél a gyökérben és az olajfa kövérségében, ne kevélykedjél... Letörettek az ágak a hitetlenség miatt, te pedig a hit által állsz. Ne légy fennhájzó, hanem félj. Mert ha Isten a természetes ágaknak sem kedvezett, talán majd neked sem kedvez.” (Róm 11,17–21) Sok népet és sok országot utolért már ez a szerencsétlenség. Isten meghívta őket és megáldotta őket; de ők fellázadtak, elvesztették hitüket és az Egyházból kiszakadtak.

b) Imádkozzunk, hogy a népek újra egyesüljenek a hitben és Krisztus Egyházában.

Bölcsesség és Mindentudóság, ki a Fölséges szájából eredtél és gondviselésedben kezdettől fogva minden dolog végéig elérsz és mindent elrendezel szelíden és erővel! A te ki nem érdemelt kegyelmed által, Uram, mi már korán meghivattunk az igaz hitre és elnyertük a te igazságod ismeretét és megáldattunk szakramentumaid kegyelmével. Jaj, de azóta oly sok minden megváltozott! A nép, mely egykor nagy volt szemedben, most kicsinnyé lett, mert elvesztett téged. Én Istenem, mit használnék nekünk, ha az egész világot megnyerjük és lelkünket elveszítjük? Vagy mit kell adnunk cserébe lelkünkért? El akarod, Uram, felejteni, hogy mik voltunk egykor kegyelmed által, mielőtt téged elhagytunk volna? Hallgass szentjeinkre és mártírjainkra, kik veled együtt uralkodnak és örökkön imádkoznak értünk. Ne tekintsd a mi büszkeségünket és gőgünket, a láthatatlan igazságok megvetését, tisztátalan voltunkat, hanem gondold a magad érdemeire. Tekints kezeid sebére és irgalmasságodra, melyet irántunk eddig mutattál. A mi nyakasságunk ellenére tedd szívünket Irántad szolgálatkésszé, emberek Megváltója és újítsd meg munkádat az idők folyásában és állíts minket vissza.

4. Jézus, hitünk kezdete és befejezője

a) Szent Pál parancsolja nekünk, hogy „tekintsünk Jézusra, hitünk kezdetére és befejezőjére.” A hit az első lépés az üdvösségre, nélküle nincs semmi reményünk. Mert ugyancsak Szent Pál mondja: „Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni.” A hit isteni világosság; általa jutunk a sötétségből ragyogó napsugarba. Ez ragyog előttünk az égbevezető úton és ezt a hit fényében látjuk magunk előtt tisztán. A hit nagy adomány is, mely fölülről jön, és mi csak attól kaphatjuk meg, aki maga a hit tartalma is. Ez a mi Urunk Jézus Krisztus maga. És egyedül Ő adhatja meg nekünk a kegyelmet, hogy benne higgyünk. Ezért nevezi Őt a szent apostol hitünk ősokegének. De Ő fejezi be és teszi tökéletessé is; Ő a hit kezdete és vége. Azért mondja az Úr maga: „Ha hinni tudsz, akkor annak, aki hisz, minden lehetséges.” (Mk 9,22–23) És az a szegény ember, akinek ezeket mondotta, hitt ugyan, de hite még nagyon gyöngye volt, azért kiáltott fel könnyek között: „Hiszek Uram, de segíts az én hitetlenségemen!” Ugyanezen oknál fogva mondták az apostolok is egy más alkalommal az Úrnak: „Gyarapítsd a mi hitünket.” (Lk 17,5) Szent Pál azután bőven kifejti az egész kérdést, amikor megtérítettjeinek ezt írja: „És titeket (feltámasztott), kik halottak voltatok vétkeitekben és bűneitekben, melyekben egykor jártatok e világ szokása szerint... melyek között mi is mindnyájan forogtunk ... És mi is a harag fiai valánk, mint a többiek; de Isten, aki gazdag az irgalmasságban, az ő nagy szeretetéért, mellyel szeretett minket, mikor bűneinkben halottak voltunk, Krisztusban együtt elevenített fel minket... mert kegyelemből szabadultatok meg a hit által és ez nem magatoktól van, hanem Isten ajándéka.” (Ef 2,1–8)

b) Imádkozzunk a hit minden gúnyolójáért és megvetőjéért, minden hitetlenért, minden tévedőért és az igazság ellen tusakodókért.

Urunk Jézus Krisztus, Te a keresztfán így imádkoztál: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” Ugyanez az eset ma is nagyon soknál közülünk, én Istenem. Nem tudják, amit tudniok kellene, vagy elfelejtették, amit egyszer tudtak. Tagadják, hogy van Isten, de nem tudják, mit cselekszenek. Nevetnek a mennyország örömei és a pokol kínjai

fölött, de nem tudják, mit cselekesznek. Azt mondják: El a benned való hittől, a világ Megváltójában való hittől! Megvetik szavaidat és szakramentumaidat, gyalázzák a Te szent Egyházadat és papjaidat, de nem tudják, mit cselekesznek. Félrevezetik a vándorokat, elijesztik a gyöngéket, megrontják az ifjúságot, de nem tudják, hogy mit cselekesznek. Másokban van vágyakozás a vallás után, de a tévedést igazságnak tekintik: – saját képzelődéseiket követik és másokat is félrevezetnek és visszatartanak Tétőled, de mindezek nem tudják, mit cselekesznek. Te azonban meg tudod adni nekik a tudást. Uram, saját szavaiddal esdekelve kérünk Téged: „Atyánk és Istenünk, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekesznek.” Tanítsd most őket, nyisd ki szemüket, mielőtt eljönne a jövő. Add meg nekik, hogy higgyenek abban, amit egykor látniok kell, ha itt nem is akarnak benne hinni. Add meg nekik az erős és üdvözítő hitet. Törd szét borzasztó tévedéseiket és engedd, hogy ihassanak abból az élő vízből, melyről te mondtad: „Ki ebből iszik, nem fog többé szomjúhozni.”

5. Jézus, a seregek Ura

a) Szent János, a szeretett tanítvány, a Jelenések könyvében leírta egyik látomását. Láta a mi Megváltónkat, Jézus Krisztust, mint a mennyei seregek parancsolóját és vezérét a világ ellen való harcában. Azt írja: „Látám... és íme egy fehér ló s a rajta ülőnek kéziája vala és korona adaték neki és kiméne a diadalmas, hogy győzzön.” (Jel 6,2) „És látám az eget nyitva, és íme egy fehér ló és ki azon ül vala, hivaték húnek és igaznak, ki igazságban ítél és harcol.” (Uo. 19,11) „És vérrel hintett ruhába vala öltözve és az ő neve Isten Igéje. És a mennyei seregek követék őt fehér lovakon, fehér és tiszta bíborba öltözöten.” (Uo. 19,13) Íme ez az Úr seregeinek vezére az ő katonáival. Mindnyájan fehér lovon ülnek, annak jelétül, hogy ártatlanok, igazak és tiszták. Ennek a világnak harcosai nagyon gyakran folytatnak igazságtalan harcot, a mi hatalmas Urunk ellenben mennyei dolgokért és mennyei fegyverekkel harcol: – és hasonlóképpen harcolják katonái is a hitnek jó harcát. Szembeszállnak Mesterük és a maguk három nagy ellenségével: a világgal, a testtel és az ördöggel. A seregek Ura is vérrel van borítva, de ez a maga vére, melyet kiöntött a mi megváltásunkért. És akik Őt követik, azok is pirosak a vértől, de az is az Ő vére, mert így van megírva: „... Megmosták ruhájukat és fehérré tették a Bárány vérében.” (Uo. 7,14) A vezér és katonái biztosak a győzelemben, mert így szól az Írás: „... Kiméne a diadalmas, hogy győzzön.” (Uo. 6,2) Ezért mondjuk mi a zsoldárossal: „Kösd fel oldaladra kardodat, leghatalmasabb! ... A valóságért, szelídségért és igazságért, jobbod csodálatosan elvezet téged.” (Zsolt 44,4.5)

b) Imádkozzunk az egész földön harcoló Egyházért.

Te oroslán vagy Juda törzséből és Dávid gyökeréből, Te jó harcot harcoltál és minden embert meghívtál zászlód alá: add nekik bátorságot és add a Te erődöt minden harcosodnak az egész világon, akik kereszted jele alatt küzdenek. Add meg mindegyiküknek a szükséges kegyelmet, hogy harcodat jól végezzék. Állj hithirdetőid mellé a pogány országokban, adj helyes szót ajkukra, áldd meg fáradozásaikat, erősítsd meg őket vigasztalással szenvedéseikben és vezesd valamennyit – ha szükséges, a vértanúhalálon át – az örök jutalomra a mennyekbe. Ajándékozd meg az előljárókat a bölcsesség adományával, hogy soha ne engedjenek a félelemnek és soha a hízelgés meg ne zavarja őket. Tedd őket ravasszá, mint a kígyók és egyszerűvé, mint a galambok. Add áldásodat minden szónoknak és tanítónak, hogy a Te szavaidat hirdessék és hallgatóikat az Irántad való szeretetre indítsák. Állj minden hű szolgádnak oldala mellett, bár a világ zavarában akár alacsony sorsban, akár magas állásban vannak. Világosítsd meg őket, hogy állandóan úgy beszéljenek és cselekedjenek, hogy a maguk lelkét megőrizték a rossztól és hozzátartozóikkal, testvéreikkel jót tegyenek. Taníts meg mindnyájunkat, hogy a Te jelenlétedben járjunk és folyton szemünk

előtt tartsunk Téged, a mi nagy Mesterünket és a Te keresztedet, hogy így bátran küzdjünk és győzzünk és ezen élet után a dicsőségben résztvehessünk, amint Te is győztél és most Atyád jobbán ülsz.

6. Jézus, az Egyszülött Fiú

a) Jézus az egy Atyának egyszülött Fia, – amint a Credo vallja: Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában... és a Jézus Krisztusban, ő egy Fiában, a mi Urunkban.” Az evangéliumban pedig maga mondja magáról: „Miképp az Atyának élete vagy onmagában, azonképpen adta a Fiúnak is, hogy élete legyen onmagában.” (Jn 5,26) Mikor pedig a vakonszületettet meggyógyítja, akkor ennek mondja: „Hisz-e te az Isten Fiában? ... Aki veled szól, ő az.” (Jn 9,35.37) Ezért írja Szent János prólóusában: „És az Ige testté lön és miköztünk lakozék és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyetleneg szülöttének dicsőségét.” (Jn 1,14) Keresztelő Szent János pedig ezt mondotta: „Az Atya szereti a Fiút és mindent az ő kezébe adott. Aki hisz a Fióban, örök élete vagy on.” (Jn 3,35) Szent Pál ezt írja: „Egy test és egy lélek, amint hivatástoknak egy reményre vagytok hivatva. Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, egy az Isten és mindenek Atyja.” (Ef 4,4–6)

A mindenható Isten így rendezett el minden dolgot egységben, – szent Egyházát is, még pedig különleges módon, mint ugyancsak a Credo vallja meg: „Egy, szent, katolikus és apostoli Egyház.” Bölcsességében és irgalmában nem akarta, hogy tanítványai saját utaikat járják és sok közösséget alkossanak, hanem csak egyet. Ez volt az ő öltönyének titokzatos jelentősége, melyről a keresztrefeszítés alkalmával vagy on felírva: „Varratlan vala pedig a köntös, fölülről egészen szöve.” (Jn 19,23) Ugyanezen okból nem volt szabad a katonáknak benne egy tagot sem megtörni, mert a húsvéti bárányhoz hasonlóan benne sem kellett semmi csontot megtörni.

b) Imádkozzunk az Egyház egységéért és minden kereszténynek újraegyesüléséért és békéjéért.

Urunk Jézus Krisztus, Te szenvedésed estéjén imádkoztál tanítványaidért, hogy mindnyájan egyek lehessenek, mint Te az Atyában voltál és az Atya Tebenned. Könyörülettel eltelve tekints le a sok szakadásra azok között, akik a Te hitedet vallják és gyógyítsd meg a számtalan sebet, melyet az emberi büszkeség és a pokol hatalma ütött a Te népeden. Rombold le az elválasztó falakat, melyek a krisztusiakat egymástól elszakítják. Tekints irgalmasan azokra a lelkekre, akik nem a Tőled, hanem emberektől alapított közösségben születtek. Szabadítsd meg ezek követőit az istentisztelet hamis alakjától és vezesd őket mindnyájukat abba az egy közösségbe, melyet Te kezdetben alapítottál, a szent, katolikus és apostoli Egyházba. Világosíts fel minden embert annak elismerésére, hogy Szent Péter széke a római Egyház, az egység alapja, középpontja és eszköze. Nyisd ki szívüket a rég elfelejtett igazság iránt, hogy Szentatyánk, a pápa, a Te szolgád és helyettesed és hogy Neked engedelmeskednek, amikor a hit ügyeiben neki engedelmeskednek; hogy mint az égben, ugyanígy a földön is csak egy közösség van, mely nevedet elismeri és dicsőíti.

7. Jézus, az örök Király

a) Mikor a mi Urunk és üdvözítőnk a Szent Szűzből emberi testet öltött, megkapta a Jézus nevet. Az angyal monda a Szűznek: „Íme fiat szülsz és Jézusnak nevezed őt.” Bár új nevet kapott, mégis öröktől fogva volt. Mindenkor és kezdet nélkül, – ezért az Ő igazi neve: örök Király. Az örökkévalóságtól kezdve uralkodott az Atyával és a Fiúval a háromszemélyű egy Isten. Ezért imádkozott így kevéssel kereszthalála előtt: „Most dicsőíts meg te engem, Atyám tenmagadnál azon dicsőséggel, melyet bírtam Tenálad, mielőtt a világ lett.” (Jn 17,5) Ő, az égnek örök királya, lejött a földre, hogy annak is Királya és Ura, törvényhozója és bírója

legyen. Izaiás mondja róla, mikor jövetelét előre hirdette: „Kisded született nekünk és Fiú adatott nekünk, kinek vállán legyen a fejedelemség; és hivatik az ő neve csodálatosnak, tanácsadónak, Istennek, erősnek, a jövődőség Atyjának, békesség fejedelmének.” (Iz 9,6) Mikor pedig eltávozott ebből a világból, örökségül hagyta hatalmát és szétszította azt tanítványai között. Mindegyik megkapta a maga részét, hatalmának teljességét azonban átruházta Szent Péterre és az ő utódaira, akik az Ő helyettesei, – amint küldte az Atya a Fiút, úgy küldte a Fiú Szent Pétert. És amint Szent Péter meg a többi apostolok, úgy kapják meg a szent Egyház püspökei és papjai, a lelkipásztorok valamennyien és a keresztény királyok mindnyájan hatalmukat Krisztustól és ők előttünk Krisztus helyettesítői.

b) Imádkozzunk szentséges Atyánkért, a pápáért és az Egyház minden vezetőjéért.

Emmanuel, velünk levő Istenünk, köztünk lakó Urunk, Te vagy a fény, mely megvilágosít minden embert. Földi vándorlásod napjai óta nem hagytad el soha az embereket: Te tanítottad apostolaidat és megbízta őket azzal, hogy tanítsák mindazokat, kik őket követni akarják. Szent Péternek és az ő utódjainak, Róma püspökeinek hatalmat adtál és ők velünk szemben a Te helyedet foglalják el és így kell vezetniök minket minden időben, egészen a világ végéig. Évek óta nehéz megpróbáltatásokat és szorongatásokat engedték a római Szentszékre nehezéden. Mi azonban, Urunk, hisszük és teljes bizalommal valljuk, hogy Te Egyháznak fennmaradását megígérted, amíg csak a világ áll – és mi megvalljuk Előtted, hogy szabadok vagyunk minden ketyeltől és minden nyugtalanságtól, minden árnyéktól és aggodalomtól, ami Egyháznak és előjáróinak fennmaradására és lelki javára vonatkozik. Mi nem tudjuk, hogy mi az üdvös a Te Egyháznak számára, a katolikus hit gyarapodására, a pápa javára és az egész jelen világ püspökei számára. Azért mindent a Te kezére bízunk teljesen és semmit sem félünk; mert tudjuk, hogy minden a Tiednek javára válik, akármilyen fenyegetőnek tűnnek is fel néha a dolgok. Csak egyet kérünk tőled állhatatosan: add meg a te szolgádnak és helytartódnak, a pápának az igaz bölcsességet, erőt és bátorságot és kegyelmednek vizsgáztatását ebben az életben, a jövődében pedig a halhatatlanság dicső koronáját.

8. Jézus az új teremtés kezdete

a) Az Írás szavai szerint a mi Urunk Jézus Krisztus mindenhatósága által új teremtést hívott a létbe és ő maga annak első gyümölcse és első műve. Az emberi nem a bűn által pusztulásba jutott; elvesztette örökségi jogát az égre és a gonosz ellenség szolgátságába esett. Az első Ádám teremtője ezért elhatározta irgalmasságában, hogy új Ádámot alkot és kimondhatatlan leereszkedésében maga akart ez az új Ádám lenni. Ezért hirdette már eljövetele előtt Izaiás próféta ajka által: „Íme én új egeket és új földet teremtek.” (Iz 65,17) Szent Pál pedig Őt „a láthatatlan Isten képmásának, az Elsőszülöttnek nevezi minden teremtmények előtt. (Kol 1,15) Szent János könyvében meg ezt olvassuk róla: „Ő az Amen, a hív és igaz tanú, ki az Isten teremtésének kezdete.” (Jel 3,14) A Teremtő eljött a teremtmény alakjában, magára vette a teremtett természetet.

És amint a világ kezdetén Éva Ádám oldalából alkottatott, úgy most a keresztben nem törnek ugyan rajta csontot, de megnyitják oldalát és a vér és víz jelképe alatt a kegyelem árad ki, melyből jegyesét, az Egyházat alkotta. Ezért az Anyaszentegyháznak minden szentsége Tőle való, mert Ő az ősforrás. És Ő táplál minket a szent Eucharisziában a maga isteni Testével, hogy mibennünk és mindenkinek szívében az új teremtés áldott kovászát előkészítse. A tudósok minden bölcsessége, a mártírok bátorsága és állhatatossága, a szüzek tisztasága, a prédikátorok buzgósága, a jámborok alázatossága és önmegtagadása mind Tőle erednek. Isten új és mennyei teremtésének zsengejétől.

b) Imádkozzunk az Anyaszentegyház minden állásáért és hivatásáért.

Urunk Jézus, Te vagy a vessző, az örök világosság hajnala és ragyogása, az igazságosság napja; Te vagy az a fa, melyet szeretett tanítványod az élet fájának nevez, mely tizenkét

gyümölcsöt hord és amelynek levelei a népeket meggyógyítják. Áraszd kegyelmedet és áldásodat szent Egyházad minden állására és hivatalára; hiszen Tőled származnak és a Te életedből élnek. Add meg valamennyi püspöknek az értelem, a tudomány, a bölcsesség és szeretet kegyelmét; – adj papjaidnak alázatosságot, jóságot és tisztaságot; – adj nyájad pásztorainak buzgóságot, éberséget és mennyei érzéket; – add meg minden szerzetesközösségnek a kegyelmet, hogy szabályaik szerint éljenek, tedd őket egyszerűkké és fordítsd el szívüket ennek a világnak dolgaitól, hogy egyedül a láthatatlanokon csüngjenek. A családapákba öntsd bele a tudatot, hogy egykor számadást kell adniok gyermekeik lelkéről; – a férjeket tedd gyengédekké és hűségessé; az asszonyokat engedelmesekké és türelmesekké; a gyermekeket hajlékonyakká és hajlíthatókká. Adj az ifjaknak tisztaságot, az öregeknek szent buzgóságot. Az üzletembereknek adj becsületességet és önzetlenséget. Mindnyájunknak pedig add meg a hit, remény, szeretet és bánat oly nagyon szükséges kegyelmét.

9. Jézus a lelkek szeretője

a) Az ószövetség bölcse mondja: „Te mindeneken könyörülsz, mert mindent tehetsz és elnézed az emberek bűneit a bűnbánatért. Mert szeretsz mindent, ami van és semmit sem utálsz meg azokból, amiket alkottál... Hogyan maradhatna meg pedig valami, ha te nem akarnád? Vagy amit te nem szólítottál létre, megmaradhatna-e? Megbocsátasz mindennek, mert tied az, Uram, ki a lelkeket szereted.” (Bölcs 11,24–27) Ez a szeretet volt az, mely az Isten Fiát arra készítette, hogy elhagyja az eget és ez a szeretet adta Neki a Jézus nevet – mert így szólt az angyal Szent Józsefhez: „Mária fiat szül és te Jézusnak fogod őt nevezni, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.” (Mt 1,21) Az Ő nagy szeretete a lelkek iránt és az Ő részvéte a bűnösökkel szemben hozta le Őt az égből a földre. Miért engedte fönségét a halandó teste elleplezni? Mert minden hatalmával meg akarta menteni azokat, akik elbuktak és a szabadulás minden reményét elvesztették! Ezért mondja Ő maga: „Az Emberfia jött, hogy megkeresse és boldoggá tegye, ami elveszett.” (Mt 17,11; Lk 19,10) Hogy minket megszabadítson, megtett mindent, amit az Ő mindenhatósága a többi szent tulajdonságaival egybehangzóan megtehetett: magát adta oda. És Ő közülünk mindenkit oly nagyon szeret, hogy egyesegyedül őérette is ugyanazon föltétel nélküli odaadással elszenvedné a halált, amint meg is halt értünk. Ő a mi legjobb Barátunk, a mi hűséges Atyánk, lelkünknek egyetlen és igazi Szerelmese. Megtett mindent, hogy mi Őt viszonszeressük és nem tagad meg tőlünk semmit, ha mi Őt szeretjük.

b) Imádkozzunk a bűnösök megtéréséért.

Istenem, Te odaadtad magadat értünk, mert fel akartál szabadítani minket minden igazságtalanságtól és kedves népet akartál teremteni a magad számára, mely a jócselekedetekre törekszik! Tekints kegyesen a megkereszteltekre, – azoknak tömegére, akik egykor Tied voltak és Téged elhagytak. Ő mily gyorsan elveszítették a kegyelmet szívükből, mily hamar elszakadtak Tőled és mily nehéz nekik megtalálni az utat vissza Hozzád. És még akkor is, amikor megbánják azt és vezekelnek érte, úgy tesznek hamarosan, mint az Írás szerint a kutya, mikor visszatér ahhoz, amit kivetett magából és mint a disznó, mely újra és újra behemperedik a sárba. Én Istenem, őrizd meg mindnyájunkat a hét főbűntől és szabadítsd meg azokat, kiket már megkötözött a bűn. Téríts meg minden bűnöst, – bocsásd rájuk igazságot, ha nincs más út, hogy megjavuljanak. Illesd meg a büszkéket, a haragosokat és bosszúvágyókat, az önakarukat követőket, a magukkal megelégedetteknek, az irigyeknek, a jó és igaz megvetőinek, a lustáknak és az eltompultaknak, a falánkoknak és iszákosoknak, a fukaroknak, irgalmatlanoknak és mindazoknak szívét, akik tisztátalan gondolatokban, szavakban és cselekedetekben

gyönyörködnek. Engedd, hogy felismerjék, mint rohannak egyenesen a pokol felé és szabadítsd meg őket önnönmaguktól és a gonosz ellenségtől.

10. Jézus a mi vezetőnk és oltalmazónk

a) Sok ember azt gondolja, hogy Isten oly nagy, hogy reánk, cselekedeteinkre, életünkre és egész sorsunkra aligha tekint le. De Ő, ki nem tartotta méltóságán alulinak, hogy minket alkosson, összeegyeztethetőnek tartja fölségével, hogy reánk vigyázzon és minket felkeressen. Maga mondja az evangéliumban: „Nemde öt verebet kapni két fillérért és ezek közül egy sincs elfelejtve Isten előtt. Bizony, bizony, fejeteknek hajszála is mind meg van számlálva. Azért ne féljete: ti többet értek, mint a verebek.” Az örökkévalóságtól elhatározta Isten, hogy minket alkot. Megállapította életünk egész folyamát – és minket csak azért nem vezet feltétel nélkül a mennybe, mert szabadakaratumk van és mert természetünk adottsága következtében osztályrészünk részben a mi hatalmunkban van s ezért nekünk meg kell tennünk a magunkét, ha az égbe akarunk eljutni. De egyébként mindent megtett. Meghalt értünk, mindnyájunkért a kereszten, hogy minket megmenten, ha a megmentés lehetséges. Szeretettel eltelve felszólít mindnyájunkat, sőt kér valamennyiünket, hogy tegyük sajátunkká az Ő drága és érdemekben gazdag vérének jótéteményeit. És azokat, kik Benne bíznak, különleges oltalmába fogadja, életük minden helyzetében mellettük áll, elrendezi sorsukat és elvezeti őket azokra az utakra, melyeken üdvüket biztosíthatják. Megajándékozta őket egészséggel, jóssorssal és örömmel, ha az javukra válik; szorongatást pedig csak akkor enged rájuk zuhanni, ha hasznukra válik; és soha, de soha nem haragszik meg reájuk. Éveik számát üdvösségükre adja és haláluk óráját úgy állapítja meg, hogy állhatatosságuk egész a végsőkig biztosított legyen.

b) Imádkozzunk magunkért és minden ügyünkért.

Én Istenem és Megváltóm, a Te karjaidban biztos vagyok. Ha Te tartasz engem, semmitől nem félek; ha Te elengedsz engem, nincs mit remélnem. Nem tudom, hogy halálom előtt mi jön még reám; a jövő előtttem homályban áll, de Reád bízom magamat. Kérlek Téged, add meg nekem, ami jó számomra és vedd el tőlem, ami üdvösségemet veszélyeztetné. Nem kérek Tőled sem gazdagságot, sem szegénységet, hanem rendezz mindent akaratod szerint, mert Te tudsz mindent, én pedig nem tudok semmit. Ha fájdalmat és gondokat küldesz, adj kegyelmet is, hogy helyesen elviseljem és őrizz meg a kedvetlenségtől és az önkereséstől. Ha egészséget, erőt és sikert adsz nekem ezen a világon, akkor nagyon vigyázz reám, hogy ezek a nagy javak el ne szakítsanak engem tőled. Te, Uram, aki meghaltál értem, bűnösért a kereszten, add meg nekem, hogy Téged megismerjelek, Benned higgyek, Téged szeresselek és Neked szolgáljak; hogy mindenkor a Te dicsőségedet keressem, Erted és Benned éljek; hogy felebarátaimnak jó példát adhassak; s engedj meghalnom akkor és úgy, hogy az Neked dicsőségedre és nekem javamra szolgáljon.

11. Jézus, Szűz Máriának fia

a) Midőn Urunk és Üdvözítőnk a földre jött, nem akart magának a semmiből új testet teremteni, vagy földből alkotni, mint egykor Ádámét. Inkább akart, mint a többi emberek, földi anyától születni. Miért tette ezt? Azért, hogy minden természetes földi viszonyt és köteleket fölemeljen; meg akart bennünket tanítani arra, hogy bár új teremtést hívott létre, azért a régítől sem akar bennünket elszakítani, ha az nem bűnös. Ezért kötelesek vagyunk szüleinket tisztelni és szeretni, a testvérek, barátok, hitves iránt szeretettel viseltetni és pedig semmiképpen sem kisebb mértékben, mint az egyébként is emberi kötelességünk, hanem magasabb fokban, mióta üdvözítőnk a földre jött. Amint jobb krisztusi hívők, Jézusnak állhatatosabb és buzgóbb szolgálói leszünk, környezetünk java iránti gondunknak is

növekednie kell s idetartoznak rokonaink, barátaink, ismerőseink, szomszédaink, előljáróink, alattvalóink, tanítóink stb. Törődjünk valamennyivel, a mi Urunknak Édesanyja iránti szeretetére gondolva. A mennyországban is egészen különleges szeretettel viseltetik iránta. Semmit sem tagad meg tőle. Ezért kell nekünk itt a földön a hozzánk tartozókat, barátainkat, azokat, akiket ismerünk s akikkel összeköttetésben vagyunk, nagy szeretettel körülvennünk. És ami több, nemcsak azokat kell szeretnünk, akik bennünket szeretnek, hanem azokat is, akik gyűlölnek, akik igazságtalanok velünk szemben, hogy utánozzuk Őt, aki nemcsak édesanyját szerette, hanem elfogadta árulójának, Judásnak csókját és a kereszten gyilkosaiért imádkozott.

b) Imádkozunk az élő és elhunyt hozzánk tartozókért, barátainkért, jótevőinkért és ellenségeinkért is.

Jézus, Szűz Máriának Fia, midőn tanítványaid elmenekültek, édesanyád követett téged a kereszti és szenvedéseid között Te szeretettel telve gondoltál reá. Utolsó szavaiddal átadtad őt hűséges, szerető tanítványodnak, így szólottál hozzá: „Asszony, íme a te fiad”, és Szent Jánoshoz: „Íme a te anyád”. Példád szerint mindazokért imádkozni akarunk, akik közel állnak hozzánk, akik nekünk drágák és kedvesek és könyörgünk azért a kegyelemért Hozzád, hogy ezt mindenkor megtehesd. Kérünk Téged, add meg mindnyájunknak a Te igazságod világosságát, vagy tartsd meg őket a Te igazságodban, ha azt már ismerik; őrizd meg őket a kegyelem állapotában és add meg nekik az állhatatosság kegyelmét. Imádkozunk szüleinkért, atyánkért és anyánkért, hitvestársunkért, gyermekeinkért, mindegyikért külön-külön, fivéreinkért és nővéreinkért, rokonainkért és barátainkért, szüleink barátaikért, öregeinkért, legjobb és leghűségesebb barátainkért, tanítóinkért és tanítványainkért és alattvalóinkért, társainkért és a velünk egyhivatásúakért, szomszédainkért, előljáróinkért, kormányzóinkért, mindazokért, akik jót és akik rosszat kívánnak nekünk, ellenségeinkért és irigyeinkért, üldözőinkért és rágalmazóinkért. És nemcsak az élőkért, hanem az elhunytakért is, akik Isten kegyelmében távoztak, hogy tisztulásuk ideje megrövidüljön és fölséges színed elé juthassanak.

12. Jézus a mi mindennapi áldozatunk

a) A mi Urunk Jézus Krisztus a kereszten áldozatul adta magát és folytonosan, mindennap áldozatul adja magát az idők végéig. A szentmiseáldozat a keresztláldozatnak megjelenítése, lelkünk üdvére való alkalmazása. Annyi, mintha az Úr így szólana hozzánk: Keresztem ezelőtt 1900 esztendővel fölemeltetett, de csak rövid órákra – és híveimnek csak egészen kicsiny száma volt ott jelen, – de én milliókat akarok Egyházamba fölvenni. Érettük legyen állandó az én áldozatom, hogy minden egyes résztvehessen benne, mintha mindannyian ott lettek volna a Kálvárián. Napról-napra fel akarom magamat áldozni mennyei Atyámnak, hogy minden tanítványom alkalmat nyerjen, kérését szenvedéseim érdemteljes erejével megszentelve és pártfogolva elébe terjeszteni, örökre pap akarok lenni Melkizedek rendje szerint. Papjaim álljanak az oltárnál, – de ne ők áldozzanak, hanem az áldozatot én akarom bemutatni. Ne csak kenyeret és bort ajánljanak fel, hanem én magam akarok jelen lenni az oltáron e színek alatt és magamat láthatatlanul feláldozni, míg ők a külső cselekményt végzik. Így marad a Bárány, aki egyszer és mindörökre megöletett, bár felment a mennybe, folytonos áldozat a szentmisében való titokzatos jelenléte által a kenyér és bor földi és látható alakjában és megjelenésében.

b) Imádkozunk mindazokért, akikre mindennap gondolnunk kell.

Én Uram és Üdvözítőm, Jézus Krisztus, Te adtad nekem a nagy kegyelmet, hogy a szentmisében magamért és másokért imádkozhassam. Ezért kérlek, Uram, áraszd ki a Te szent kegyelmedet és áldásodat mindnyájunkra – a katolikus Egyházra, a mi püspökünkre és az ő papjaira, minden helyre, mely a Te tiszteletedre van szentelve és minden hívőre, akik ott

összegyűlnek. Kérlek Tégedet, áldd meg a papok, szerzetesek és jámbor katolikusok minden jóban való működését és fáradozását és adj azoknak sikert. Könyörgök minden betegért, szenvedőért, szegényért és elnyomottért – minden rabért és gonosztevőért; a világi felsőbbiségekért, a bírákért és tanácsosokért, a katonákért, – mindazokért, akik veszélyben és szükségben vannak. Imádkozom mindazokért, akik valaha jót tettek velem, a barátokért és segítőkért, azokért, akik imádságaimba ajánlották magukat – és mindazokért, akiket elfelejtettem. Vezess mindnyájunkat ez életnek viharai után a Te békédbe és egyesíts majd egyszer mindnyájunkat újra és örökre a Te dicsőséges, mennyei birodalmadban, szeretett Istenem és Uram.

Második rész: Különböző imádságok

Imádság a szenvedő Megváltóhoz

Megfoghatatlan vagy örök létedben és megfoghatatlan vagy időbeni megjelenésedben is; csak önmagaddal vagy egyenlő mind a mennyben, mind a földön! Jobb nekem, hogy Te így, minden dicsőség nélkül, szolga alakjában akartál megjeleni, mintha olyan tökéletes testet vettél volna magadra, aminő Adámé volt, akit a Te kezéd alkotott. A Te megtört fényed, eltorzított szépséged, az öt szent seb, melyből véred csorog, összesebzett homlokod, átdöfött szíved, kékségekkel és daganatokkal teli tested jobban meghat engem, mintha Salamon volnál „koronával ékesítve, mellyel anyád szívörömeinek napján díszített fel”. Arcodnak gyöngéd, kedves kifejezése nem új szépség, nem teremtett kellem; abban csak emberi alakban lép elő, ami öröktől fogva isteni természetednek tulajdona. Benned nincs változás és alakulás, Jézus, és ahogy most is a szeretet misztériuma vagy, mindig az voltál; megfoghatatlan vagy, most nem kevésbé, mint előbb kereszteden. Lelkeknek szeretője, amint lealázottságodban imádlak, úgy csodállak és átkarollak végtelen, örök hatalmadban.

Imádság Jézus Krisztus szentseges Szívéhez

Jézusnak Szíve! Csupa szeretet! Neked ajánlom föl alázatosan ezeket az imádságokat magamért és mindazokért, kik lélekben velem egyesülve, Téged imádnak. Jézus szentseges Szíve! A legnagyobb szeretet tárgya, elhatároztam, hogy ezeket az imádságokat mindig újból Neked ajánlom föl s így a legmélyebb hódolatot tanúsítom magamért, nyomorult bűnösért és mindazokért, kik velem egyek a te imáadásodban, minden pillanatban, amíg lélegzem, életem végéig. Oltalmazom, Jézusom, az Anyaszetegyházat, a Te drága jegyesedet, és a mi hűséges anyánkat, az igazak lelkét, a szegény bűnösöket, a szomorúakat, a haldoklókat és minden embert. Ne engedd, hogy drága véred hiába omlott legyen őérettük! Add, hogy az a Vér enyhülést harmatozzon a tisztulás helyén lévőkre, főleg azokra, akik életükben Téged imádtak!

Imádság az elköltözött krisztusi hívőkért

Lelki és földi világnak Istene, Jézus, lelkeknek szeretője, neked ajánljuk minden szolgálóidnak lelkét, akik a hit jelével távoztak és a béke álmát alusszák. Kérünk téged, Urunk és üdvözítőnk, ki irgalmasságból érettük emberré lettél, rövidítsd meg szenvedésük idejét és engedd, hogy fölséges jelenlétednek örvendhessenek. Emlékezzél meg, Uram, hogy ők a Te teremtményeid, nem idegen istenek alkották őket, hanem Te, egyedül élő és igaz Isten; mert nincsen isten kívüled és semmi sem hasonló a Te műveidhez. Engedd, hogy lelkük a Te világosságod fényét élvezhesse, ne büntesd őket korábbi ballépéseikért, melyre a szenvedélyek hatalma, vagy a bukott természet fonák hajlamai villék őket. Mert ők vétkeztek ugyan, de mindig megőrizték a hitet Istenben, az Atyában, Fiúban és Szentlélekben és haláluk előtt igaz bánattal hozzád tértek és Egyházad szakramentumai által kegyelmedet elnyerték.

Irgalmas Isten, könyörgünk hozzád, ne tekintsd ifjúságuk vétkeit és tudatlanságát, hanem mennyei dicsőségedben emlékezzél nagy irgalmasságodra. Vedd fel őket az égbe, hogy az angyalokkal együtt örvendhessenek. Szent Mihály főangyal vezesse őket Hozzád, a szent angyalok jöjjenek segítségükre és vigyék őket a mennyei Jeruzsálem városába. Szent Péter, akinek Te a mennyország kulcsait átadtad, vegye fel őket. És Szent Pál, a kiválasztott edény

segítse őket, legyen mellettük. Szeretett tanítványod, Szent János, aki a mennyország titkait szemlélhette, imádkozzék érettük. Minden szent apostolok, akik Tőled vették a hatalmat, hogy kössenek és oldozzanak, legyenek az ő közbenjáróik. És minden szentek és Istennek minden kiválasztottai, kik ezen a világon a Te nevedért szenvedtek, legyenek segítségükre, hogy megszabaduljanak az alvilág börtönétől és részesei lehessenek a te országod gyönyörűségének, hol te az Atyával és Szentlélekkel élsz és uralkodol, Isten örökkön örökké.

Jöjjetek segítségükre, Istennek minden szentjei, eszközöljétek ki számukra a menekülést a büntetés helyéről; segísék őket, Istennek angyalai, vegyétek fel őket, szent lelkek és mutassátok be őket az Úrnak, örök nyugalmat adj nekik, ó Uram és az örök világosság fényeskedjék nekik. Nyugodjanak békességben. Amen.

Litánia Jézus szenvedéséről

(Csak magános imádságul.)

Uram, irgalmazz nekünk, **Krisztus, irgalmazz nekünk! Uram, irgalmazz nekünk!**

Krisztus, hallgass minket, **Krisztus, hallgass meg minket!**

Mennyei Atyaisten, **Irgalmazz nekünk!**

Fiúisten, a világnak Megváltója,

Szentlélek Isten,

Szentháromság egy Isten,

Jézus, örök bölcsesség,

Jézus, testté lett Ige,

Jézus, kit a világ gyűlölt,

Jézus, kit harminc ezüstpénzért eladtak,

Jézus, ki halálgyötrelmedben vért izzadtál,

Jézus, kit Judás elárult,

Jézus, kit tanítványaid elhagytak,

Jézus, kit arculütöttek,

Jézus, kit hamis tanúk vádoltak,

Jézus, kit gyalázzal illettek és kigúnyoltak,

Jézus, kit Péter megtagadott,

Jézus, kit Heródes kicsúfolt,

Jézus, kit Pilátus megkorbácsoltatott,

Jézus, kit Barabásnál kevesebbre becsültek,

Jézus, kit tövissel koronáztak,

Jézus, kit ruháitól megfosztottak,

Jézus, kit keresztre feszítettek,

Jézus, kit a zsidók szidalmaztak,

Jézus, kit a gonosztevők kigúnyoltak,

Jézus, kinek oldalát megnyitották,

Jézus, ki utolsó csepp vérét kiontotta,

Jézus, kit az Atya elhagyott,

Jézus, ki bűneink miatt meghalt,

Jézus, kit a keresztről levettek,

Jézus, kit sírba helyeztek,

Jézus, ki dicsőségesen feltámadt,

Jézus, ki a mennybe fölment,

Jézus, ki a Vigasztalót elküldötte,

Jézus, a mi áldozatunk,

Jézus, a mi közbenjárónk,
 Jézus, a mi bíránk,
 Légy kegyelmes,
 Minden bűntől, **Ments meg minket, Urunk!**
 Minden rossztól,
 A haragtól és gyűlölettől,
 A gonoszságtól és bosszúvágytól,
 A hitetlenségtől és a szívnek keménységétől,
 Az istenkáromlástól és istentagadástól,
 A képmutatástól és kapzsiságtól,
 A lélek elvakulásától,
 Parancsaid megvetésétől,
 A bűnbe való visszaeséstől,
 A léleknek és testnek minden veszedelmétől,
 Mi szegény bűnösök, **Kérünk téged, hallgass meg minket!**
 Hogy nekünk kegyelmezz,
 Hogy nekünk megbocsáss,
 Hogy a te szent Egyházadat védelmezzed,
 Hogy a tieidet megáldjad,
 Hogy ellenségeidet megtérítsed,
 Hogy az igazságot elterjessed,
 Hogy a tévedést megszüntessed,
 Hogy a bálványokat megsemmisítsed,
 Hogy a te kiválasztottaid számát gyarapítsad,
 Hogy a tisztulás helyéről a szent lelkeket megszabadítsad,
 Hogy bennünket szentjeid seregébe felvegyél,
 Isten Bíránya, ki elveszed a világ bűneit, **Kegyelmezz nekünk, Urunk.**
 Isten Bíránya, ki elveszed a világ bűneit, **Hallgass meg minket, Urunk.**
 Isten Bíránya, ki elveszed a világ bűneit, **Irgalmazz nekünk, Urunk.**
 Krisztus, hallgass minket, **Krisztus, hallgass meg minket!**
 Uram, irgalmazz nekünk, **Krisztus, kegyelmezz nekünk, Uram, irgalmazz nekünk!**

Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged, **Mert szent kereszted által megváltottad a világot.**

Könyörögjünk. Isten, Te a világ megváltására születél, körülmetéltek, elvetettek, elárultak, megkötöztek, halálra vittek, arcátlan tekinteteknek voltál kitéve, hamisan bevádoltak, megostoroztak, ide-oda hurcoltak, kigúnyoltak, tövissel koronáztak, szidalmaztak, gyaláztak, lökdöstek, náddal vertek, levetkőztettek, keresztre szegeztek és azon gúnyoltak; gonosztevők közé soroltak, epével és ecettel itattak, oldaladat lándzsával átdöfték: szentséges szenvedésed által, melyről mi, bűnökkel terhelt szolgálid megemlékezünk és szent kereszted által s kegyelmekkel teljes halálod által szabadíts meg minket a pokol kínjaitól és vezess minket oda, ahová a veled együtt keresztfeszített latort vezetted, hol Te az Atyával és a Szentlélekkel élsz és uralkodol, Isten örökkön örökké. Amen.

Bűnbánati litánia

(Csak magános imádságul.)

Uram, irgalmazz nekünk, **Krisztus, irgalmazz nekünk.**
 Uram, irgalmazz nekünk, **Krisztus, hallgass minket. Krisztus, hallgass meg minket.**
 Mennyei Atyaisten, **Irgalmazz nekünk!**
 Fiú-Isten, a világ Megváltója,
 Szentlélek Isten,
 Szentháromság egy Isten,
 Jézus, emberré lett Isten,
 Jézus, lelkek szeretője,
 Jézus, bűnösök megváltója,
 Jézus, ki azért jöttél, hogy az elveszetteket keressed,
 Jézus, ki érettünk negyven nap és negyven éjjel böjtöltél,
 A bukott Ádám iránti kegyességed által,
 Noé iránti hűséged által,
 Ki gondoltál Lótra, mikor bűnösök között élt,
 A zsidók iránt a pusztában tanúsított türelmed által,
 Dávid bűnének megbocsátása által,
 Az istentelen Ácháb iránti elnézésed által, midőn az megalázta magát,
 A bűnbánó Manasses újrafelemelése által,
 A niniveiek iránti hosszútűrésed által, midőn azok szőrzsákban és hamuban vezekeltek,
 A Makkabeusoknak adott áldásod által, kik a harc előtt böjtöltek,
 Szent János kiválasztása által, ki előhírnököd és a bűnbánat hirdetője volt,
 Ki a vámost megigazultnak mondottad, aki fejét lehajtotta és mellét verte,
 Ki a tékozló fiút szeretettel fogadtad vissza,
 A szamariai asszony iránti szelídséged által,
 Zacheushoz való jóságos leereszkedésed által, ki jóvátette vétékét,
 A házasságtörésen ért asszony iránti részvéted által,
 Magdolna iránti jóságod által, mert az nagyon szeretett,
 Péterre vetett pillantásod által, melyre ő a bánat könnyeit ontotta,
 A kereszten függő latorhoz intézett kegyelemteljes szavaid által,
 Mi szegény bűnösök, **Kérünk téged, hallgass meg minket!**
 Hogy önmagunkat megítéljük és így a te ítéletedtől mentek legyünk,
 Hogy a bűnbánatnak méltó gyümölcseit teremjük,
 Hogy halandó testünkben a bűn ne uralkodjék,
 Hogy üdvösségünket félelemmel és remegéssel munkáljuk,
 Istennek Fia,
 Istennek Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **Kegyelmezz nekünk, Urunk.**
 Istennek Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **Hallgass meg minket, Urunk.**
 Istennek Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **Irgalmazz nekünk, Urunk.**
 Krisztus, hallgass minket, **Krisztus, hallgass meg minket!**
 Uram, irgalmazz nekünk, **Krisztus, irgalmazz nekünk, Uram, irgalmazz nekünk!**
 Uram, hallgass meg imádságomat, **És kiáltásom jusson eléd.**

Könyörögjünk. Urunk, kérünk téged, hűségedben adj nekünk megbocsátást és békét, hogy minden bűnadósságunktól megtisztuljunk és nyugodt lélekkel szolgálhassunk Neked, a mi Urunk Krisztus által. Amen.

Rövid elmélkedések a szent keresztútról

Kezdjed a bűnbánat felkeltésével.

Első állomás: Jézust halálra ítélik

V. Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged,

F. Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

a) A szentet, az igazat, az igazságosat bűnösök ítélik el és viszik halálra. De mikor elítélik, kénytelenek el is ismerni ártatlanságát. Judás, aki elárulja őt, így szól: „Vétkeztem, mert elárultam az igaz vért.” Pilátus, aki az ítéletet hozta, ezt mondja: „Ártatlan vagyok ennek az igaznak véréből” és a felelősséget a zsidókra hárította. A százados, aki látta őt a kereszten meghalni, így kiáltott: „Valóban, ez az ember igaz volt.”

b) Így igazolnak téged, Uram, mindig; és így győzol akkor, amikor elítélnek. Az idők végén még inkább, mint egykor és most: „Lássák, hogy kit szúrtak át”; és az, akit a gyöngeségben elítéltek, a világot fogja ítélni hatalomban és azoknak is, akik el fognak kárhozni, el kell ismerniök, hogy az ítélet igazságos.

Miatyánk ...

V. Irgalmazz nekünk, Uram,

F. Irgalmazz nekünk!

V. A megholt hívő lelkek Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak.

F. Amen.

Második állomás Jézus a keresztet vállára veszi

Imádunk téged...

a) Jézus Isteni hatalmával az egész világot hordozza, hiszen Ő Isten. De ez a teher nem olyan súlyos, mint a kereszttel, melyet bűneink ácsoltak számára. Bűneink miatt veszi magára ezt a megaláztatást. Magára vette a mi természetünket, megjelent közöttünk, mint ember és nagy áldozatot hozott érettünk. A bűnbánat életét vette magára és annak végén szenvedni és meghalni akart.

b) Urunk, mindenható Isten, az egész világot hordozod a Te erődben, a mi bűnterhünket is viselted, mely a földre sújtott; testi életünket Te tartod fenn gondviseléssel, drága véred által légy lelkünknek is megmentője.

Miatyánk ...

Harmadik állomás: Jézus először esik el a kereszttel

Imádunk téged...

a) Kezdetben a Sátán lezuhant a mennyből; Teremtőjének igazságos ítélete szerint taszított le, aki ellen fellázadt. És amint sikerült az embereket lázadásának részeseivé tenni és Teremtőjük jött, hogy megváltsa őket, rövid órára győzelem virradt reá és azt alaposan ki is használta. Midőn a Legszentebb testet vett magára és a Sátán hatalmába került, bosszúvágyában gonoszsgot határozott el az ellen, aki őt letaszította. Súlyos harcot indított ellene, mint ahogy őt magát a Mindenható karja taszította el. Ezért esett Jézus a földre.

b) Szeretett Üdvözítőm, első elesésed által emelj fel minket minden bűnből, mely gyöngeségünkön hatalomra jutott.

Miatyánk...

Negyedik állomás: Jézus találkozik Édesanyjával

Imádunk téged ...

a) Jézus történetének minden időszakában része van Máriának. Sokan azt gondolják, hogy Mária műve teljes volt, miután Jézust e világra hozta, s utána nem volt más szerepe, mint eltűnni és elfelejteni. Mi azonban, Urunk, kik a katolikus Egyházban a te gyermekeid vagyunk, nem így gondolkozunk Édesanyjáról. A drága Gyermecket ő vitte a templomba, karjain ő hordozta, mikor a bölcsek jöttek hozzá, hogy imádják. Jézussal menekült Egyiptomba és a tizenkétéves Jézust magával vitte Jeruzsálembe. Vele élt harminc esztendeig Názáretben. Vele volt a kánai menyegzőn. Akkor is, midőn elhagyta, hogy Isten országát hirdesse, követte Jézusát. És most előlép, midőn isteni Fia a szent úton a kereszttel vállal ingadozik.

b) Édesanyánk, engedd, hogy mindig reád is gondolhassunk, amikor Jézusra gondolunk és amidőn szent Fiadhoz imádkozunk, hatalmas közbenjárásoddal légy mellettünk.

Miatyánk ...

Ötödik állomás: Cyrenei Simon segít Jézusnak a keresztet vinni

Imádunk téged ...

a) Jézus egyedül is bírta volna keresztyét, ha szent akarata ez lett volna. De megengedte, hogy Simon segítsen neki, hogy ezzel emlékeztessen bennünket arra, hogy vegyünk részt szenvedésében és művének társai legyünk. Az Ő érdeme végtelen, de felfoghatatlan leereszkedésében azt akarja, hogy népe érdemeit az övével egyesítse. A Legszentebb Szűz szentsége, a mártírok vére, a szentek imádságai és penitenciái, minden hívőknek jócselekedetei egy részét alkotják ennek a műnek, bár az ezek nélkül is tökéletes. Megment bennünket vére által, de csak magunkon keresztül és velünk együtt ment meg.

b) Édes Uram, Jézusom, taníts meg minket Veled szenvedni! Add, hogy nevedért szívesen szenvedjünk és szenteld meg minden szenvedésünket a Tiednek érdemei által.

Miatyánk ...

Hatodik állomás: Veronika kendőjét nyújtja Jézusnak

Imádunk téged ...

a) Jézus megjutalmazta ezt a jámbor asszonyt szentséges arcának képével, hogy azt megőrizze az eljövendő időkre. Intés ez nekünk, hogy arcának vonásai mindig szívünkben legyenek. Akárhon élünk, a föld bármely részén, bármely korszakban, Jézust hordozzuk szívünkben. Különbözhetünk egymástól sok mindenben, de ebben az egyben mindnyájunknak meg kell egyeznünk, ha hűséges gyermekei akarunk lenni. Veronika kendőjét magunkkal kell hordanunk, Jézus haláláról és feltámadásáról mindig elmékednünk kell és az Ő isteni tökéletességét szünet nélkül utánozzuk, mindenki a maga módján.

b) Add, Uram, hogy mi szemeid előtt mindig kedvesek legyünk, a bűn el ne torzítson, hanem megtisztuljunk és megújuljunk a Te drága véredben.

Miatyánk ...

Hetedik állomás: Jézus másodszor esik el

Imádunk téged ...

a) A Sátán másodszor bukott el, mikor a mi Urunk és Üdvözítőnk a földre jött. Ebben az időben az egész föld uralmát magához ragadta s királynak nevezte magát. Még az Üdvözítőhöz is közeledni merészkedett, megmutatta Neki a föld minden királyságát s azt az istenkáromló ígéretet tette Neki, a világmindenség Alkotójának, hogy mindezt neki adja, ha

leborulva imádja őt. Jézus azonban így felelt: „Távozz, Sátán!” – És a Sátán lebukott a hegy tetejéről. Jézus bizonyítja ezt e szavakkal: „Láttam a Sátánt mint villámot az égből lehullani.” A gonosz lélek emlékezett erre a második bukására és az ártatlan Urat másodszor is a földre vetette, mert most hatalmába került.

b) Édes Üdvözítő Jézus Krisztus, taníts meg minket veled szenvedni és a Sátán kísértéseit félelem nélkül elviselni, ha azok akaratumk ellenére érnek bennünket.

Miatyánk ...

Nyolcadik állomás: A jeruzsálemi asszonyok Jézust siratják

Imádunk téged ...

a) Régi jövendölés szerint a világ Megváltójának egy Ábrahám törzséből származó asszonytól kellett születnie. Ettől kezdve minden szűz remélte, hogy ő adhat neki életet. Mégis mikor a jövendölés beteljesedett, egészen másképpen történt, az evangélium leírása szerint, mint azt várták. Azt mondta nekik: „Jönnek majd napok, amidőn azt mondjátok: Boldogok a magtalanok, a méh, mely nem szült és a kebel, mely nem táplált.”

b) Uram, mi nem tudjuk, mi jó vagy mi végzetes számunkra; nem tudjuk megmondani, mit hoz a jövő és nem látjuk előre, mikor és milyen alakban jössz minket meglátogatni, – ezért mindent Reád bízunk. Tégy velünk és bennünk tetszésed szerint. Add, hogy mindig Téged szemléljünk és Te nézz reánk, erősíts meg minket a kereszten, elviselt keserű szenvedésed és haláloed kegyelmével és vigasztalj minket, ahogyan Te szoktál és amikor Te jónak látod.

Miatyánk...

Kilencedik állomás: Jézus harmadszor esik el

Imádunk téged ...

a) A Sátán harmadik és utolsó bukása az idők végén fog bekövetkezni, amikor Isten örökre becsukja tüzes börtönébe. Tudta, hogy ez lesz az ő vége – számára nincs remény, csak kétségbeesés. Tudta, hogy az emberiség Megváltója abban az órában változhatatlan sorsától őt is megmenthetné. De rettenetes gyűlöletében és bosszúvágyában elhatározta, hogy a nagy Királyt, kinek országa örökkévaló, hatalmába keríti és kínozza, amíg teheti. Ezért veti őt vad hatalmával harmadszor a földre.

b) Jézus, egyszülött Istenfiú, testté lett Ige, félelemmel, remegéssel és mélységes hálával imádjuk tiszteletet parancsoló megalázódásodat, mely arra indított, hogy a szenvedésben a gonosz lélek játékszere és zsákmánya légy.

Miatyánk ...

Tizedik állomás: Jézust megfosztják ruháitól

Imádunk téged ...

a) Jézus mindentől meg akart válni e világon, mielőtt azt elhagyta. A legtökéletesebb szegénységet gyakorolta. Mikor a názáreti szent házat elhagyta és kiment prédikálni, nem volt fejét hol lehajtania. Szegényes táplálékból élt, melyet azoktól kapott, akik Őt szerették és szolgálták. Ezért olyan halált választott, melynél még ruháit sem hagyták meg Neki. Megfosztotta magát attól, ami látszólag feltétlenül szükséges, ami a romlott emberi természet törvénye szerint lényünknek egy darabja.

b) Add, szeretett Uram és Üdvözítőm, hogy mi is itt a földön Teéretted mindent semminek tartsunk, mindennek elvesztését elviseljük, és még a megszégyenítést, vádat,

megvetést és gúnyt is szívesebben elviseljük, mint azt, hogy az utolsó napon mi hozzunk Reád szégyent.

Miatyánk...

Tizenegyedik állomás: Jézust keresztre szegezik

Imádunk téged ...

a) Jézus kezeit és lábait nehéz szögekkel verik át. Szemei homályosak a vértől, lezárja azokat, arca dagadt, színtelen a hóhér ütéseitől. Epével és ecettel itatják, feje a töviskoronától sebes. Szívét lándzsával döfik át. Így kínozzák minden érzékét és megfeszítik, hogy engesztelést nyújtson így mindenféle emberi bűnért.

b) Jézus, add, hogy Veled feszíttessünk és haljunk meg; ne engedd, hogy bűnt kövessünk el kézzel, lábbal, szemmel, szájjal, eszünkkel, vagy szívünkkel. Minden érzékünk áldozat legyen a Te dicsőítésedre és minden tagunk Téged magasztaljon. Engedd, hogy a szentséges vér, mely öt sebedből folyik, a megszentelő kegyelmet adja nekünk, hogy a világnak meghaljunk és egyedül Neked éljünk.

Miatyánk ...

Tizenkettedik állomás: Jézus meghal a kereszten

Imádunk téged ...

a) Három órán át függött Jézus a kereszten. Ezalatt imádkozott gyilkosaiért, a bűnbánó latornak megígérte a Paradicsomot és áldott Édesanyját Szent János gondjaira bízta. Mikor minden bevégeztetett, lehajtotta fejét és kiadta lelkét.

b) A legrosszabbat kiállotta. A Legszentebb halott és elhagyta ezt a világot. Az emberek fiai közül a leggyöngédebb, a legodaadóbb és a legszentebb eltávozott. Jézus halott és halálával kell az én bűnömnek meghalnia. Megígérem mostanra és mindenkorra, embereknek és angyaloknak Ura, hogy a bűn többé nem fog uralkodni bennem, örökre Istennek akarom adni magamat. Lelkemnek üdvössége legyen legelső gondom. Kegyelmének segítségével akarom régi bűneimet bánni és siratni. Minden erőmmel arra akarok törekedni, hogy a bűnt úgy megvessem, mint ahogy egykor szerettem. Isten kezébe helyezkedem egészen és fenntartás nélkül. Ígérem neked, Istenem, hogy kegyelmed segítségével a kísértés útját kerülöm, a bűnnek minden alkalmától menekülök, a gonosz ellenség sugallataitól elfordulok, buzgó leszek imádságaimban és a bűnnek egészen meghalok, hogy ne legyen kereszthalálod számomra hiába. Miatyánk ...

Tizenharmadik állomás: Jézust Édesanyjának karjaiba helyezik

Imádunk téged ...

a) Íme, ismét a tiéd lett ő, Szűzanya, mert elvált e világtól. Eltávozott tőled egykor, hogy az Atya akaratát teljesítse – és megtette és szenvedett. A Sátánnak és a gonosz embereknek most már nincsen semmi igényük reá; – nagyon soká volt az ő hatalmukban. A Sátán magas hegyre vitte őt fel magával; gonosz emberek felemelték őt a keresztre. A te karjaidban, Istennek Anyja, többé sohasem pihenhetett gyermekkorá óta – most azonban ismét jogod van hozzá, miután a világ a legrosszabbat megtette. Mert te vagy a legáldottabb, legszentebb, legkegyelmesebb Anyja a Fölségesnek. Örülünk ennek a nagy misztériumnak. Elrejtőzött méhedbe, szíved alatt nyugodott és kebleden tápláltad, karjaidon hordoztad – és most, hogy halott, öledben nyugszik.

b) Istennek Szűz Anyja, könyörögj érettünk.

Miatyánk ...

Tizennegyedik állomás: Jézust sírba helyezik

Imádunk téged ...

a) Midőn Jézus örök diadala a legközelebb volt, akkor látszott a legtávolabbinak. Midőn készült országába bevonulni és az ég és föld minden hatalmát birtokába venni, holtan feküdt egy sziklaüregben. Halotti lepelbe volt beburkolva és kőszírba bezárva, ahol dicsőült és átszellemült testet kellett magára vennie, mely minden anyagon keresztül hatol, a gondolatnál gyorsabban ér el mindenhová és arra volt rendelve, hogy felszálljon az égbe.

b) Adj Hozzád való bizalmat, Jézusunk, hogy gondviselésed bennünk is megnyilvánuljon. Add nekünk a nyugodt biztosságot, Urunk, hogy annál közelebb vagyunk Hozzád, minél nagyobb a szomorúságunk. Minél jobban megvetnek bennünket az emberek, annál jobban becsülsz Te minket. Minél jobban szidalmaznak, annál inkább felemelsz Te. Minél kevésbé gondolnak ők reánk, annál jobban zársz bennünket lelkedbe; minél inkább elhagynak, annál szorosabban egyesítesz bennünket önmagaddal.

Miatyánk ...

Imádkozzunk. Isten, ki egyszülött Fiad drága vérével a kereszti jelét megszentelted, kérünk, add, hogy mi, kik e szent kereszti dicsőségének örvendünk, minden időben és minden helyen érezzük védelmedet. Ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Végezetül mondj el egy Miatyánkot, Üdvözlégyet és Dicsőséget.

Litánia Szűz Mária hét fájdmáról

(Csak magános imádságul.)

Uram, irgalmazz nekünk, **Krisztus, irgalmazz nekünk!**

Krisztus, hallgass minket, **Uram, irgalmazz nekünk, Krisztus, hallgass meg minket!**

Mennyei Atyaisten, **Irgalmazz nekünk!**

Fiúisten, a világ Megváltója,

Szentlélek Isten,

Szentháromság egy Isten,

Fájdalmak Anyja, **Könyörögj érettünk!**

Anyánk, kinek lelkét tör járta át,

Anyánk, ki Jézussal Egyiptomba menekültél,

Anyánk, ki őt három napig fájdalommal kerested,

Anyánk, ki vele a kereszttúton találkoztál,

Anyánk, ki az ő kereszti alatt állottál,

Anyánk, ki őt halva karjaidba vetted,

Mária, mártírok királynője,

Mária, szomorúak vigasztalója,

Mária, gyöngék segítsége,

Mária, csüggedők erőssége,

Mária, vigasztalásnélküliek világossága,

Mária, betegek anyja,

Mária, bűnösök menedéke,

Fiad keserű szenvedése által, **Könyörgésseddel ments meg minket!**

Szíved emésztő aggodalma által,

Szenvedésed terhe által,

Szomorúságod által,

Anyai részvéted által,

Teljes megadásod által,
 Érdemtelen imádságod által,
 A mértéktelen szomorúságtól,
 A lélek gyávaságától,
 A türelmetlenségtől,
 Az ingerlékenységtől és elégedetlenségtől,
 A bosszúságtól és hitelenségtől,
 A bűnbánat halogatásától,
 Mi szegény bűnösök, **Kérünk téged, hallgass meg minket!**
 Hogy a váratlan haláltól megmentsél,
 Hogy megtanítsál jól meghalni,
 Hogy utolsó földi óráinkban segítsél,
 Hogy a gonosz ellenségtől megvédjél,
 Hogy szent távozást engedj nekünk,
 Hogy kieszközöld számunkra az állhatatosság kegyelmét,
 Hogy az utolsó ítéleten mellettünk állj,
 Istennek anyja,
 Fájdalmakkal teljes anya,
 Halálosan szomorú anya,
 Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **Kegyelmezz nekünk, ó Uram!**
 Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **Hallgass meg minket, ó Uram!**
 Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **Irgalmazz nekünk, ó Uram!**
 Krisztus, hallgass minket, **Krisztus, hallgass meg minket!**
 Uram, irgalmazz nekünk, **Krisztus, irgalmazz nekünk, Uram, irgalmazz nekünk!**

V. Légy mellettünk, Szentséges Szűz Mária,
 F. Most és mindenkor és mindenütt.

Könyörögjünk. Urunk, Jézus Krisztus, igaz Isten és igaz ember, könyörgünk hozzád, hogy a te drága Édesanyád, Mária, kinek lelkét a te szenvedéseidnek óráiban a fájdalom töre járta át, érettünk közbenjárjon, most és halálunk óráján, a Te érdemeid által, világnak Megváltója, ki az Atyával és a Szentlélekkel élsz és uralkodol, Isten örökkön örökké. Amen.

A feltámadás litániája

(Csak magános imádságul.)

Uram, irgalmazz nekünk, **Krisztus, irgalmazz nekünk!**
 Krisztus, hallgass minket, **Uram, irgalmazz nekünk, Krisztus, hallgass meg minket!**
 Mennyei Atyaisten, **Irgalmazz nekünk!**
 Fiúisten, a világnak Megváltója,
 Szentlélek Isten,
 Szentháromság egy Isten,
 Jézus, az emberiség Megváltója,
 Jézus, ki győztél a bűn és a Sátán felett,
 Jézus, ki diadalmaskodtál a halál felett,
 Jézus, szent és igazságos,
 Jézus, a feltámadás és az élet,
 Jézus, a kegyelem osztogatója,
 Jézus, a világ bírója,

Jézus, ki életedet adtad juhaidért,
Jézus, ki harmadnapra feltámadtál,
Jézus, ki választottaidnak kinyilatkoztattad magadat,
Jézus, ki áldott édesanyádat meglátogattad,
Jézus, aki a síró Magdolnának megjelentél,
Jézus, ki anglyalt küldöttél a szent asszonyokhoz,
Jézus, ki a tizenegyet megvigasztaltad,
Jézus, ki nekik békét ígértél,
Jézus, ki lelketet lehelted reájuk,
Jézus, ki Tamás hitét megerősítetted,
Jézus, ki nyájadat Péter gondjaira bíztad,
Jézus, ki Isten országáról beszéltél,
Mi szegény bűnösök, **Kérünk téged, hallgass meg minket!**
Hogy új életet élhessünk,
Hogy a te megismerésedben gyarapodjunk,
Hogy a kegyelemben növekedjünk,
Hogy az élet Kenyerét vehessük,
Hogy mindvégig kitartsunk,
Hogy benned bízunk a te jövőteledkor,
Hogy arcodat örömmel szemlélhessük,
Hogy az ítéletkor jobboldon állhassunk,
Hogy helyünk a szentek között legyen,
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **Kegyelmezz nekünk, Urunk!**
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **Hallgass meg minket, Urunk!**
Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit, **Irgalmazz nekünk, Urunk!**
Krisztus, hallgass minket, **Krisztus, hallgass meg minket!**
Uram, irgalmazz nekünk, **Krisztus, irgalmazz nekünk, Uram, irgalmazz nekünk!**

V. Krisztus feltámadott, Alleluja.

F. Valóban feltámadott és megjelent Simonnak. Alleluja.

Könyörögjünk. Isten, ki egyszülött Fiad által a halált legyőzted és az örök életre vezető utat megnyitottad, kérünk, erősíts minket kegyelmeddel, hogy mindig, mint a bűnöktől megváltottak élhessünk. Ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

U. i. o. gl. D.